

## Бідна українська наука

Відомий вчений філолог і літератор Юрій Шерех в одній статті про повість Юрія Косача закінчив такими словами, «пізніша поведнка письменника, якби до неї не ставитись. Не міння оцінки його попередніх творів.»

У мене замало знання про Юрія Косача. Знаю тільки що говорили мені старші друзі і батьки, що це більшовицький агент Про Юрія Шереха я дуже високої думки, навіть з особистих зустрічей а тим більше з його творчості. До речі він був кровним німцем але став найбільшим мабуть українським філологом. Тут одначе не можна стовідсотково годитися бо людина не змінюється на 180 відсотків. Просто треба брати під увагу цілий хід життєвий людини при оцінці її творчості.

При цьому я хотів би перейти до оцінки не особи але суспільства. У цьому випадку українського суспільства в США та Канаді. Тут чимало позитивів та негативів у площині культури та політики. У культурному відношенню окрім затримання української мови, ми українці в Америці і Канаді гарно і навіть майже на професійному рівні танцюємо і співаємо. У політичній сфері також є позитивно крім того що в Америці відповідно до свого впливу через малу відсоткову чисельність і багато численних ворогів, українці в США дуже важко працюють на політичній ниві з малими фактичними успіхами. Українці у Канаді відносно чисельніші бо населення Канади одна десятина Америки і тому мабуть доступ до більшого впливу але не користуються ним а просто приймаються пропозиції уряду Канади, тобто майже усе домовляються а не вимагають. Це може і походити з ментальності, чейже сам Конгрес українців Канади це фактично урядова структура бо вона була створена урядом Канади.

Найбільша невдача це український науковий світ. Для прикладу, оформлення українських студій на університетах Альбертському, Торонтському, Гарвардському і Колумбійському були добрими задумами. Але противно до вислову Юрія Шереха не можна оцінювати їх наприклад Альберти і Гарварду самим творенням бо їхня поведінка пізніше ганебна або ніяка. Так ганебна, тобто не ніяка, а фактично не тільки не на користь України і українців але проти нас і проти України.

Таке твердження суперечить одному твердженню, що приватно для мене зробив керівник українських студій на Торонтському університеті Роберт Магочі який сказав мені, що він навіть не українець а русин але його написання і видання більше приносить користі Україні та українцям чим багатьох українських науковців. І це правда.

Недавно при кінці вересня КІУС в Альберті влаштував сумнівну доповідь малороса з Харкова на службі євреїв. Тема була дуже провокативна, "ОУН (фракція Мельника) Активісти і Анти-єврейські заворушення в Києві 1941-43." Цей не зовсім науково оформлений малорос фактично зрадник не менше чим Кочубей зробив свою хіба виплачену роботу. Очевидно Юрієві Радченку немає що дивуватися але це влаштував КІУС і за наші гроші.

Одіозний Іван Павло Химка з того ж університет за єврейській гроші видав недавно книжку під заголовком "Українські Націоналісти і Голокост: Участь ОУН і УПА у знищенню українських євреїв".

Химка довго працює над цим проектом за гроші індустрії Голокосту. Чи Химка зрадник? Фактично не знаю якої він національності. Знаю що має українську родину та що він вислужник. Українці у Канаді завжди пригадують що цей виродок приїхав у Канаду з Америки. Форум для презентації цієї книжки дав йому такий нещасний українець з Канади Правда не науковець.

Про сумнозвісну роль українського Гарварду мабуть не треба багато писати. Неоднозначним є що український Гарвард не служить українським інтересам. На мою думку порядний Сергій Плохій

Його директор діє там символічно. Фактичним мотором є професор і також колишній директор Григорій Грабович. Для прикладу антиукраїнської діяльності, Грабович літературознавець але весь час пропихає концепцію, що тільки 3.9 мільйон українців загинуло у Голодоморі. Мабуть ніхто його не серйозно сприймає по цьому питанню, бо він ні години не відбув у історичних архівах і розуміється на Голодоморі як я на балеті. Тим не менше він професор Гарварду і є особи котрі його шанують, а також його думку тільки через повязання.

Щодо Колумбії, то я не буду писати про засадничу бездіяльність бо це буде приємністю для Грабовича який весь час ривалізує з Колумбією. Кажуть нормальні люди що академіки більш пристрасні чим актори.

Досить додати, що Грабович з того всього користує також фінансово, а навіть дістав гонорар наперед у 2010 році від НТШ написати книгу про Шевченка до 200 ліття народження пророка-генія у 2014 році. Сьогодні 2021 рік кінчається і немає книжки ані повернення гонорару. У додатку за останніх чотири роки президентства НТШ-А Грабовичем НТШ-А втратило один мільйон доларів. Але Грабович критикує своїх попередників котрі забезпечили фінансову базу НТШ-А.

Ну, що, треба валити? Ні, але треба міняти. Наш науковий світ дуже хворий. Його треба вилікувати вирізанням рака та наданням трансфузії нової крові.

4 листопада 2021 року

Аскольд С. Лозинський